

[Margrete Auken]

rømmet, at det radioaktive udslip fra anlæget i perioden 1952-55 har været 20 gange større end tidligere indrømmet. Atomforskeren Derek Jakeman har forelagt bevis for, at de radioaktive udslip omkring Windscale/Sellafield på et tidspunkt var 40 gange større end anført i den såkaldte Blackrapport.

Margrete Auken (SF):

Dette her er også en sag fra sidste uge. De mange ulykker på Windscale eller Sellafield, eller hvad det hedder, kom igen i søgelyset, og man fik indtryk af – og det synes jeg var meget positivt – at vores miljøminister var til sinds igen at få strammet den nordiske linje op, så man flyttede sig fra den accept af den engelske industris bud på, hvordan reduktionen af de radioaktive udledninger, herunder plutoniumsudledninger, skulle gennemføres, og over til det, man oprindeligt havde ønsket i det nordiske forslag, nemlig en så hurtig som muligt – og ikke økonomisk mulig, men teknisk mulig – reduktion af disse udledninger. Samtidig bemærkede vi, at miljøministeren sagde, at også han mente, at dry storage, altså tøropbevaring, var den bedste løsning.

Der er meget snart møde. De rapporter, der hidtil har foreligget, har man ikke tidligere haft tid til at vurdere. Jeg er meget spændt på miljøministerens svar nu.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg kan bekræfte fru Margrete Aukens udlægning af mine synspunkter. Udledning af radioaktive stoffer til havet fra oparbejdningsanlæg for brugte kernebrændselselementer er siden 1984 blevet indberettet årlig til Pariskommissionen. I de lande, der er medlemmer af Pariskommissionen, er der to anlæg, der drives på kommerciel basis, nemlig det franske Cap Le Hague og det engelske Windscale.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren tænker på det engelske anlæg, og om det benytter den bedst tilgængelige rensningsteknik.

På Pariskommissionens møde i 1985 gav Danmark udtryk for et ønske om at få stillet et fyldigere materiale til rådighed for kommissionen, således at dels den anvendte rensningsteknik, dels de fremtidige reduktionsplaner kunne blive vurderet i detaljer.

England gav tilsagn om at levere dette materiale inden udgangen af 1985. Materialet skal diskuteres på mødet den 17. til 21. marts 1986 i Pariskommissionens tekniske arbejdsgruppe.

Danmark har rykket for materialet flere gange, men først for nylig modtaget det. Miljøstyrelsen har endnu ikke haft lejlighed til at vurdere det; der bliver derfor kun mulighed for at foretage en meget indledende vurdering af materialet før mødet i den tekniske arbejdsgruppe.

Efter min mening kan den sene fremkomst af materialet fra England muligvis indvirke på diskussionen i den tekniske arbejdsgruppe, idet flere lande formentlig er i samme situation som Danmark. Spørgsmålet vil blive drøftet igen på Pariskommissionens møde i juni 1986. På dette tidspunkt vil Danmark kunne fremsætte sine synspunkter på basis af en mere dybtgående vurdering af sagen.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for svaret, men jeg vil gerne stille et par uddybende spørgsmål.

Jeg går ud fra, at ministeren ikke kun forholder sig til det engelske materiale, men også til de øvrige fremsendte rapporter, som vi hidtil ikke har kunnet få miljøministeriet til at svare på i to år nu. Jeg går ud fra, at der foreligger et svar, som ministeren bare har glemt at få med over, om, hvordan man forholder sig til det materiale.

Jeg vil gerne høre, om ministeren vil godkende det, som også blev sagt på sessionen, at det ikke er den økonomisk bedst tilgængelige, men den teknisk bedst tilgængelige løsning. Dernæst vil jeg spørge ministeren, om han er bekendt med, at miljøudvalget i det engelske parlament har vedtaget – så vidt jeg ved enstemmigt – at gå videre, end de nordiske lande lægger op til. Det er klart, at det også skal igennem i parlamentet, og det ville selvfølgelig være sjovt, hvis England begyndte at overhale Danmark venstre om i disse sager, men det ville jo ikke klæde miljøministeren og det nordiske samarbejde, at vi har været så tilbageholdende og forsigtige og ligesom ladet den værste ende af systemet styre udviklingen.

Jeg spørger altså, om ministeren er bekendt med det, og om det betyder, at der vil komme lidt fart i foretagendet.